

Instytut Pamięci Narodowej - Gdańsk

<https://gdansk.ipn.gov.pl/pl2/aktualnosci/70993,Uroczysty-pogrzeb-Leona-Stobieckiego-dzialacza-Wolnych-Zwiazkow-Zawodowych-wspol.html>
03.05.2024, 06:08

Uroczysty pogrzeb Leona Stobieckiego, działacza Wolnych Związków Zawodowych, współorganizatora strajku w sierpniu 1980 roku - Gdańsk, 13 maja 2019

W pogrzebie działacza WZZ uczestniczyła delegacja IPN na czele z dyrektorem prof. Mirosławem Golonem.

Uroczystości pogrzebowe rozpoczęły się w kościele pw. św. Jadwigi Śląskiej w Gdańsku Nowym Porcie od Eucharystii.

Dariusz Drelich, wojewoda pomorski, odczytał list prezydenta RP Andrzeja Dudy.

- Żegnamy dzisiaj Leona Stobieckiego, jednego ze szczególnie zasłużonych bohaterów pokojowej walki o Polskę wolną, solidarną i sprawiedliwą. Odszedł człowiek prawy i niezwykle odważny, lojalny wobec tych, z którymi i dla których wystąpił przeciwko komunistycznej dyktaturze - napisał prezydent.

Następnie list od ministra Antoniego Macierewicza odczytał Błażej Wyszkowski, współzałożyciel Wolnych Związków Zawodowych.

Po Mszy św. nastąpiła ceremonia pożegnania Leona Stobieckiego na pobliskim cmentarzu w Nowym Porcie (ul. ks. Mariana Góreckiego 12). Jako pierwszy głos zabrał Krzysztof Wyszkowski, współzałożyciel WZZ, obecnie członek Kolegium Instytutu Pamięci Narodowej.

- Leon Stobiecki był najodważniejszym z odważnych. To prawda, bo działał w potrójnym niebezpieczeństwie. Pracował w stoczni wojskowej, gdzie poddany był brutalnej represji. Prześladowała go Służba Bezpieczeństwa, ale nie zdawał sobie sprawy, że największe niebezpieczeństwo grozi mu ze strony sąsiada - podkreślił.

- Dopiero w 2006 roku Lech Kaczyński, który był naszym przyjacielem, jako prezydent Polski oddał sprawiedliwość Leonowi i przyznał mu Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski. Leon był człowiekiem duchowo bardzo bogatym, żył do końca skromnie, za ofiarę swojego życia nie oczekiwał żadnych nagród. Za jego bezinteresowną postawę oraz poniesioną ofiarę płacił nie tylko on sam, ale także jego żona, córka, cała rodzina. Nasz hołd dla Leona jest również hołdem jest dla tych kobiet - dodał.

Głos zabrali także Krzysztof Dośła, przewodniczący Zarządu Regionu Gdańskiego NSZZ „Solidarność”, Andrzej Drzycimski, członek Zarządu Stowarzyszenia Strzebielinek, Mirosław Kamieński, przewodniczący Krajowej Sekcji Pracowników Cywilnych MON oraz Bogusław Gołąb, uczestników protestów robotniczych w 1970 i 1980 roku.

W uroczystym pogrzebie działacza WZZ uczestniczyła delegacja IPN Gdańsk na czele z dyrektorem prof. Mirosławem Golonem.

Grób usytuowany jest w środkowej części cmentarza w cieniu wielkiej brzozy, tuż obok na lewo od charakterystycznego kamiennego krzyża, stylizowanego na drewniany brzożowy.

[Przypominamy także o niedawnej uroczystości 41. rocznicy powstania Wolnych Związków Zawodowych 1978-1980 z udziałem prezesa IPN dr. Jarosława Szarka.](#)

Leon Stobiecki, ur. 1 III 1933 w Sulejowie k. Piotrkowa Trybunalskiego. W 1952 ukończył kurs czeladniczy w Rzemiośle Ślusarstwa i Naprawy Maszyn i zdał egzamin przed Komisją Egzaminacyjną Czeladniczą przy Izbie Rzemieślniczej w Gdańsku; w 1959 ukończył kurs mistrzowski i zdał egzamin przed Komisją Egzaminacyjną Mistrzowską przy Izbie Rzemieślniczej w Gdańsku, mistrz ślusarz; w 1973 ukończył 2-letnie Studium Ekonomiczne Wieczorowego Uniwersytetu Marksizmu-Leninizmu przy KW PZPR w Gdańsku.

W 1940 wywieziony z całą rodziną na roboty przymusowe do Niemiec, w 1945 wrócił do Sulejowa. Od 1946 w Gdańsku. I 1948 - I 1952 pomocnik ślusarza w Stoczni Gdańskiej im. Lenina; I 1952 - VII 1952 ślusarz w Zjednoczeniu Urządzeń Dźwigowych, następnie w Kolejach Państwowych; X 1952 - V 1956 pracownik Zakładów Tłuszczowych Wróblewski w Gdańsku; VI 1956 - III 1957 Przemysłu Zapałczanego; III 1957 - III 1959 Browaru Gdańskiego; III 1959 - V 1959 Gdańskich Zakładów Maszyn Elektrycznych; następnie Gdańskiej Fabryki Maszyn i Odlewni; V 1959 - I 1961 Zakładów Drzewnych w Gdańsku; I 1961 - XI 1963 Gdańskich Zakładów Radiowych T-18; XI 1963 - X 1966 Gdańskiej Fabryki

Opakowań Blaszanych; X 1966 – IV 1975 ślusarz w Gdańskiej Stoczni Remontowej; V 1975 – VI 1976 pracownik Rafinerii Nafty Gdańsk; VII 1976 – XI 1982 ślusarz okrętowy w w gdańskim oddziale Stoczni Marynarki Wojennej w Gdyni, oddziale Stoczni Marynarki Wojennej w Gdyni. W XII 1970 współorganizator strajku w Stoczni, członek Komitetu Strajkowego, uczestnik demonstracji robotniczych na ulicach Gdańska. W I 1971 członek delegacji załogi GSR na spotkanie z I sekretarzem KC PZPR Edwardem Gierkiem. 1978-1980 działacz WZZ Wybrzeża, należał do tzw. grupy Lecha Wałęsy z gdańskiej dzielnicy Stogi. Konstruktor prostych drukarek, procy, wyrzutni ulotek, drukarz, kolporter m.in. „Robotnika Wybrzeża”. Uczestnik niezależnych obchodów rocznic 3 Maja, 11 Listopada, Grudnia '70.

W VIII 1980 organizator strajku w Stoczni, przewodniczący KS, delegat do MKS w Stoczni Gdańskiej im. Lenina. Od IX 1980 w „S”; od XI 1980 wiceprzewodniczący KKK „S” Pracowników Cywilnych MON i MSW; od XII 1980 przewodniczący KZ „S” w gdańskim oddziale Stoczni Marynarki Wojennej w Gdyni; w XI 1981 delegat na sesję WZD „S” Regionu Gdańskiego.

13 XII 1981 – 10 XII 1982 internowany w Ośr. Odosobnienia w Strzebielinku. Po odejściu ze Stoczni przeszedł na rentę a następnie na emeryturę.

Odnaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski (2006), Krzyżem Wolności i Solidarności (2015).

(biogram podano za: „Encyklopedia Solidarności”, oprac. Arkadiusz Kazański)